

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียนโรงเรียนเทศบาลวัดโชคทิฆมทาราม สังกัดเทศบาลนครระยอง โดยเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียนโรงเรียนเทศบาลวัดโชคทิฆมทาราม สังกัดเทศบาลนครระยอง จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และฐานะทางเศรษฐกิจ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนที่มีบุตรหลานกำลังศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 1-6 ในโรงเรียนเทศบาลวัดโชคทิฆมทาราม สังกัดเทศบาลนครระยอง ปีการศึกษา 2553 โดยใช้ตารางเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, pp. 607-610) จำนวน 322 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเป็นแบบประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเคอร์ท (Likert) โดยเรียงลำดับจาก ร่วมกิจกรรมทุกครั้ง ร่วมกิจกรรมเกือบทุกครั้ง ร่วมบ้างไม่ร่วมบ้างพอ ๆ กัน ไม่เข้าร่วมมากกว่าเข้าร่วม ไม่ได้เข้าร่วม เพื่อสอบถามระดับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียนโรงเรียนเทศบาลวัดโชคทิฆมทาราม สังกัดเทศบาลนครระยอง ใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการอบรมเลี้ยงดูในฐานะผู้ปกครอง ด้านการเอาใจใส่ติดตามผลการเรียน ด้านการติดต่อสื่อสารระหว่างบ้านกับโรงเรียน ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติม และด้านการสนับสนุนและเสริมกำลังใจการหาคำอ่านงานจำแนกรายข้อ โดยใช้ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) ได้ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .20 - .78 และหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) ของครอนบาค (Cronbach, 1990, pp. 202-204) ได้ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .92 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ค่าทดสอบที (t-test) วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยกลุ่มเป็นรายคู่ ด้วยวิธี LSD

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียนโรงเรียนเทศบาลวัดโชคทิฆมทาราม สังกัดเทศบาลนครระยอง สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครองนักเรียนใน 5 ด้าน ได้แก่

1.1 ผู้ปกครองนักเรียนเป็นเพศชายร้อยละ 39.7 เป็นเพศหญิงร้อยละ 60.3

1.2 ผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 38.1 มีอายุ 36 - 40 ปี ร้อยละ 35.3 มีอายุ 30 - 35 ปี ร้อยละ 20.0 และมีอายุต่ำกว่า 30 ปี ร้อยละ 6.6 ตามลำดับ

1.3 ผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 70.6 ระดับปริญญาตรี ร้อยละ 27.2 และระดับที่สูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 2.2 ตามลำดับ

1.4 การประกอบอาชีพของผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่เป็นพนักงานบริษัท คิดเป็นร้อยละ 34.1 อาชีพอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากอาชีพพนักงานบริษัท รับราชการและธุรกิจส่วนตัวร้อยละ 31.9 ธุรกิจส่วนตัวร้อยละ 25.9 และอาชีพรับราชการร้อยละ 8.1 ตามลำดับ

1.5 ผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 20,001 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 30 มีรายได้ต่อเดือน 4,000 - 7,000 บาท ร้อยละ 28.4 มีรายได้ต่อเดือน 7,001 - 10,000 บาท ร้อยละ 14.7 มีรายได้ต่อเดือน 15,001 - 20,000 และ 10,001 - 15,000 บาท มีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 13.4 ตามลำดับ

2. การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนเทศบาลวัดโชติการาม สังกัดเทศบาลนครระยอง โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 2 ด้าน คือ ด้านการอบรมเลี้ยงดูในฐานะผู้ปกครองและด้านการสนับสนุนและเสริมกำลังใจ ระดับมาก มี 2 ด้าน คือ ด้านการเอาใจใส่ติดตามผลการเรียนและด้านการส่งเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติม และระดับปานกลาง มี 1 ด้าน คือ ด้านการติดต่อสื่อสารระหว่างบ้านกับโรงเรียน

3. การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียนโรงเรียนเทศบาลวัดโชติการาม สังกัดเทศบาลนครระยอง จำแนกตามเพศ พบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียน โรงเรียนเทศบาลวัดโชติการาม สังกัดเทศบาลนครระยอง มีส่วนร่วมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียน โรงเรียนเทศบาลวัดโชติการาม สังกัดเทศบาลนครระยอง จำแนกตามอายุ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านการอบรมเลี้ยงดูในฐานะผู้ปกครอง ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติม และด้านการสนับสนุนและเสริมกำลังใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียน โรงเรียนเทศบาลวัดโชติการาม สังกัดเทศบาลนครระยอง จำแนกตามระดับการศึกษา โดยรวมและด้านการส่งเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านการอบรมเลี้ยงดูในฐานะผู้ปกครอง ด้านการเอาใจใส่ติดตามผลการเรียน ด้านการติดต่อสื่อสารระหว่างบ้านกับโรงเรียน และด้านการสนับสนุนและเสริมกำลังใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียน โรงเรียนเทศบาล วัดโขดทิมทาราม สังกัดเทศบาลนครระยอง จำแนกตามอาชีพ โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านการอบรมเลี้ยงดูในฐานะผู้ปกครอง แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7. การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียน โรงเรียนเทศบาล วัดโขดทิมทาราม สังกัดเทศบาลนครระยอง จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจ โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านการอบรมเลี้ยงดูในฐานะผู้ปกครอง ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติม และด้านการติดต่อสื่อสารระหว่างบ้านกับโรงเรียน แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

8. ปัญหาและอุปสรรคในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียนของผู้ปกครองโรงเรียน เทศบาลวัดโขดทิมทาราม สังกัดเทศบาลนครระยอง ใน 5 ด้าน ได้แก่

8.1 ด้านการอบรมเลี้ยงดูในฐานะผู้ปกครอง เรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ เวลาของ นักเรียนและผู้ปกครองไม่ตรงกัน นักเรียนไม่เชื่อฟังในสิ่งที่พ่อแม่สอน นักเรียนยังเล็กจึงไม่เข้าใจ ในสิ่งที่พ่อแม่สอน นักเรียนได้รับอิทธิพลมาจากสังคมรอบข้าง ขาดต่อการควบคุม

8.2 ด้านการเอาใจใส่ติดตามผลการเรียน ผู้ปกครองไม่ทราบพฤติกรรมของเด็กเวลา อยู่ในห้องเรียน ผู้ปกครองต้องคอยไต่ถามเรื่องงานหรือการบ้านตลอด นักเรียนไม่บอกเอง นักเรียน มักจะลืมเรื่องที่โรงเรียนแจ้งให้ผู้ปกครองทราบ ทำให้ติดขัดในเรื่องการเรียนได้ นักเรียนไม่สามารถ บอกเรื่องที่ตนต้องรับผิดชอบจากโรงเรียนให้ผู้ปกครองเข้าใจได้

8.3 ด้านการติดต่อสื่อสารระหว่างบ้านกับโรงเรียน การประกอบอาชีพของผู้ปกครอง ไม่แน่นอนในแต่ละวัน ผู้ปกครองไม่มีเวลาพบครูประจำชั้นโดยตรง นักเรียนนั่งรถประจำ ผู้ปกครอง ไม่มีเวลามาส่ง ครูประจำชั้นมีภาระงานมาก จึงไม่ได้พบปะกับผู้ปกครอง

8.4 ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติม ผู้ปกครองไม่มีเวลารับส่งเพราะต้องทำงาน หรือมีลูกเล็กที่ต้องดูแลอีก ผู้ปกครองมีรายได้น้อย ไม่สามารถส่งเรียนพิเศษได้ นักเรียนไม่ยอม เรียนเองด้วยเหตุผลส่วนตัว

8.5 ด้านการสนับสนุนและเสริมกำลังใจ ผู้ปกครองไม่มีเวลาปลอบใจนักเรียนด้วย ตนเองเมื่อเวลานักเรียนท้อ นักเรียนเป็นเด็กจะควบคุมอารมณ์ของตนเองไม่ค่อยได้ ไม่เข้มแข็ง การให้รางวัลบ่อย ๆ ทำให้นักเรียนคิดเป็นนิสัย

9. แนวทางในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียนของผู้ปกครอง โรงเรียนเทศบาล วัดโขดทิมทาราม สังกัดเทศบาลนครระยอง ใน 5 ด้าน ได้แก่

9.1 ด้านการอบรมเลี้ยงดูในฐานะผู้ปกครอง เรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ผู้ปกครองควรมีส่วนร่วมในกิจกรรมกับนักเรียนทุกครั้งที่มีเวลาและโอกาส พ่อแม่ควรดูแลลูกให้เต็มที่ ให้ครูช่วยอบรมสั่งสอนเรื่องให้เชื่อฟังพ่อแม่ผู้เป็นบุพการี ถ้าลูกดื้อก็ทำโทษบ้าง เช่น ตี หรือ งดค่าขนม พยายามสั่งสอนให้รู้ในสิ่งที่ถูก สิ่งที่ไม่ถูก และหาทางแก้ไขต่อไป สอนให้รู้จักหน้าที่ที่ต้องทำ นอกเหนือจากการเรียนหนังสือ ไม่พูดคำหยาบกับลูก ครูจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เด็กมีน้ำใจต่อกัน ปล่อยให้เด็กได้เล่นสนุกบ้าง เด็กจะเชื่อฟังมากขึ้น ผู้ปกครองบอกรักลูกหลานบ่อยๆ จะทำให้เด็กเกิดการเชื่อฟังมากขึ้น

9.2 ด้านการเอาใจใส่ติดตามผลการเรียน ผู้ปกครองต้องสอบถามเรื่องเรียนและอุปนิสัยของนักเรียนจากครูทุกวัน ต้องการให้ครูแจ้งพฤติกรรมหรือข้อผิดพลาดของนักเรียนตามความเป็นจริง ต้องสอบถามเรื่องต่าง ๆ จากนักเรียนทุกวัน ต้องการให้ครูทำหนังสือแจ้งผู้ปกครองว่าสั่งงานให้นักเรียนทำอะไรบ้าง สอบอะไรบ้าง ต้องการให้ครูแจ้งผู้ปกครองว่าข้อสอบออกแนวไหน เพื่อผู้ปกครองจะได้ไปทบทวนให้นักเรียนต่อ ต้องการให้ครูแจ้งนักเรียนให้ทราบว่าเรียนวิชาใดกับครูท่านใด เรื่องใด ต้องคุยกับนักเรียนแบบเพื่อน นักเรียนจะได้ไม่มีความลับกับผู้ปกครอง

9.3 ด้านการติดต่อสื่อสารระหว่างบ้านกับโรงเรียน ผู้ปกครองต้องการให้ครูรายงานผลการเรียนและความประพฤติที่ไม่ค่อยดีอย่างเร่งด่วน ต้องการให้ครูทำหนังสือแจ้งผู้ปกครองว่าสั่งงานให้นักเรียนทำอะไรบ้าง และกำชับให้นักเรียนส่งให้ถึงผู้ปกครอง ต้องการให้ครูพบปะกับผู้ปกครองบ้างในคอนเ็น

9.4 ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติม ผู้ปกครองต้องการให้ครูช่วยทวนซ้ำนักเรียนที่เรียนอ่อนเพื่อเป็นการช่วยนักเรียน ผู้ปกครองให้เวลากับนักเรียน ช่วยสอนการบ้านเท่าที่จะทำได้ที่บ้าน ให้นักเรียนได้เรียนพิเศษ ผู้ปกครองส่งเสริมนักเรียนโดยการพาไปยังชุมชนต่าง ๆ จะได้เกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ผู้ปกครองส่งเสริมให้นักเรียนดูสารคดีจากสื่อโทรทัศน์

9.5 ด้านการสนับสนุนและเสริมกำลังใจ ผู้ปกครองต้องให้ความสนใจ ความเอาใจใส่ และให้ความรัก ปลอดภัยให้กำลังใจเสมอ ทำโทษนักเรียนด้วยเหตุและผล เมื่อนักเรียนทำความดี ควรมอบรางวัลกับนักเรียนอย่างสมอบคั้นสมอบปลาย ควรสนับสนุนให้นักเรียนที่ชอบทำกิจกรรมได้แสดงออก ให้ทำกิจกรรมต่าง ๆ เพิ่มขึ้น เพื่อให้มีกำลังใจ มีความมุ่งมั่นมากขึ้น

อภิปรายผล

การอภิปรายผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกกล่าวถึงประเด็นสำคัญที่พบจากการศึกษาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย กรอบแนวคิด สมมติฐานของการวิจัย ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนเทศบาลวัดโชคทิฆมทาราม สังกัดเทศบาลนครระยอง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะโรงเรียนเทศบาลวัดโชคทิฆมทาราม สังกัดเทศบาลนครระยอง มีพันธกิจที่สำคัญประการหนึ่ง นั่นคือ ส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ซึ่งโรงเรียนก็ได้ปฏิบัติตามพันธกิจที่ตั้งไว้อย่างเคร่งครัด เช่น โรงเรียนจัดปฐมนิเทศและประชุมผู้ปกครองอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง เพื่อรับทราบนโยบาย แนวทางต่าง ๆ ที่โรงเรียนต้องการให้บรรลุผล โดยต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้ปกครองและชุมชน โรงเรียนจัดให้มีคณะกรรมการประจำโรงเรียนเล็กหรือผู้ปกครองเครือข่ายเพื่อการติดต่อสื่อสาร เชื่อมสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกันเอง เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็น และร่วมกันจัดหรือทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อพัฒนาเด็กโรงเรียน ครู บุคลากร และผู้ปกครองด้วยกันเอง โดยผู้ปกครองสามารถอาสาเข้ามาเป็นกรรมการของผู้ปกครองเครือข่ายได้โดยผ่านครูประจำชั้นของบุตรหลานที่กำลังศึกษาอยู่ ซึ่งการประชุมนั้นจะจัดภาคเรียนละ 2-3 ครั้ง โดยคณะครูประจำโรงเรียนเล็กนั้น ๆ เข้าร่วมประชุมเพื่อรับทราบข้อคิดลงร่วมกัน (โรงเรียนเทศบาลวัดโชคทิฆมทาราม, 2553) ทำให้ผลการศึกษามีการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนเทศบาลวัดโชคทิฆมทาราม สังกัดเทศบาลนครระยอง โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการศึกษาของชาวลี ควณณิ (2553 อ้างถึงใน สุริยเดว ทรีปาตี, 2554) ที่ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียนของผู้ปกครอง โรงเรียนคลองหนองใหญ่ สำนักงานเขตบางแค กรุงเทพมหานคร ได้ผลว่าโดยรวมอยู่ในระดับมากเช่นกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏผล ดังนี้

1.1 ด้านการอบรมเลี้ยงดูในฐานะผู้ปกครอง โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองให้ความสำคัญเอาใจใส่ในเรื่องการประพฤติดนของบุตรหลาน ด้วยเห็นว่าการอบรมเลี้ยงดูส่งผลต่อพฤติกรรมของเด็ก ซึ่งเป็นคุณสมบัติพื้นฐานที่จะนำไปสู่ทิศทางในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเบญจมาศ ทรัพย์มีชัย (2548, หน้า 88-93) ที่พบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนในด้านความรู้ ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อยู่ในระดับมากที่สุด 7 ข้อ เรียงตามลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยได้ดังนี้ สอนให้นักเรียนเคารพระเบียบของครอบครัว ดูแลให้นักเรียนนอนตรงเวลา ตื่นนอนตรงเวลา แนะนำให้นักเรียนแต่งกายถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน ฝึกนิสัยให้นักเรียนรู้จักรับผิดชอบโดยช่วยเหลืองานในบ้าน ฝึกให้นักเรียนรักษาสีของและรู้จักคุณค่าของสิ่งของภายในบ้าน สอนนักเรียนโดยการให้นักเรียนชี้แจงรายละเอียดในการใช้จ่ายเงินในแต่ละครั้ง สอนให้นักเรียนปฏิบัติตามกฎระเบียบและมีวินัยในเรื่องต่าง ๆ เช่น การทิ้งขยะ การประหยัดพลังงาน ฯลฯ และอยู่ในระดับมาก 1 ข้อ คือ สอนวิธีการใช้เงินอย่างประหยัดโดยการออมทรัพย์และฝากเงิน สอดคล้องกับของชาญชัย ศรีไชยเพชร (2538, หน้า 15) ได้กล่าวว่า ถ้าครอบครัวใดเอาใจใส่ในการศึกษาอบรมให้บุตรหลานของคนมีความรู้

ทักษะและทัศนคติ ตลอดจนการปฏิบัติตนเกี่ยวกับการรักษาสุขภาพให้เป็นไปด้วยดีแล้ว จะทำให้สุขภาพอนามัยของเด็กในครอบครัวนั้นเจริญก้าวหน้า คือ มีอนามัยดี ทั้งนี้เพราะโลกมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา นักเรียนมีโอกาสเสี่ยงต่อชีวิตความเป็นอยู่ ฉะนั้นผู้ปกครองจะต้องติดตามสถานการณ์ต่าง ๆ และคอยสอดส่องดูแล อบรม สั่งสอน ปลุกฝังในสิ่งที่ดีงามและเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน เพื่อให้เด็กจะได้ความรู้และทักษะที่ได้รับไปใช้ในการดำรงชีวิตและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข นอกจากนี้การที่เด็กจะเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่โดยถูกต้องตามลักษณะที่ดีและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้โดยไม่ก่อกวนใจนั้น จะต้องอาศัยครอบครัวช่วยตอบสนองความต้องการเหล่านั้น ตั้งแต่เด็กยังเล็ก สิ่งที่สำคัญก็คือ เด็กจะต้องมีความสัมพันธ์อันดีกับบิดามารดา และได้รับความเอาใจใส่จากบิดามารดาหรือผู้ปกครองเป็นอย่างดี สิ่งเหล่านี้จะทำให้เด็กรู้สึกปลอดภัย เกิดความเชื่อมั่นในตนเองและเห็นคุณค่าของตนด้วย และยังสอดคล้องกับแนวคิดของอังกร่า สุขารมย์ (2544, หน้า 40) ที่ว่า เมื่อลูกได้รับการอบรมเลี้ยงดูที่อบอุ่น ทั้งจากพ่อและแม่ซึ่งมีบทบาทร่วมกันแล้ว ครอบครัวจะได้ลูกที่ดี โรงเรียนก็จะได้นักเรียนที่ดี และในที่สุดประเทศชาติก็จะได้ประชากรที่ดีและมีคุณภาพต่อไปในอนาคตด้วย นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับรุ่งเรือง สุชาภิรมย์ และอรุณี สถานพงศ์ (2544, หน้า 19-23) ได้กล่าวว่า การส่งเสริมบทบาทพ่อแม่และผู้ปกครองในการมีส่วนร่วมทางการศึกษา โรงเรียนจะต้องส่งเสริมให้พ่อแม่ ผู้ปกครองอบรมเลี้ยงดูบุตรหลานตามธรรมชาติ ด้วยการสร้างพัฒนาภาพที่ดีในครัวเรือน กำหนดนโยบายและแผนการดำเนินงานที่ส่งเสริมสนับสนุนหน้าที่ความรับผิดชอบ และความสามารถของพ่อแม่และผู้ปกครอง ในการอบรมเลี้ยงดู สร้างเครือข่ายในการให้บริการต่าง ๆ ของชุมชนที่สามารถพัฒนาความรู้ในการอบรมเลี้ยงดูเด็กเพิ่มจำนวนพ่อแม่ ผู้ปกครองที่จะสามารถเข้ามามีส่วนร่วมกิจกรรมโดยตรงกับโรงเรียน สร้างศูนย์ข้อมูลการเรียนรู้การสอนที่พ่อแม่ผู้ปกครองสามารถเรียกใช้ได้ผลที่ได้จากการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้

1.2 ด้านการเอาใจใส่ติดตามผลการเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะโรงเรียนเทศบาลวัดโชติทิพาราม ได้มีแบบรายงานพฤติกรรมและสมุดบันทึกการบ้าน รวมไปถึงงานที่มอบหมายให้กับนักเรียนทำส่งไปยังผู้ปกครองทุกวัน เพื่อให้ผู้ปกครองรับทราบและร่วมกันปรับปรุงพัฒนาพฤติกรรมและการทำงานของนักเรียน ซึ่งผู้ปกครองก็ต้องการให้นักเรียนมีความรับผิดชอบ ต่อหน้าที่ของตนเอง และต้องการให้นักเรียนได้ทบทวนความรู้ด้วยการทำแบบฝึกหัดหรือทำการบ้านตามที่ครูสั่ง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 4 ข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ สอดถามเรื่องการเรียนในแต่ละวัน สอนการบ้านนักเรียน ตรวจดูกระเป๋านักเรียนและจัดเตรียมอุปกรณ์การเรียนในแต่ละวันให้นักเรียน อยู่ในระดับปานกลาง 1 ข้อ คือ ช่วยจัดกระเป๋าตามตารางการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับปรีชา ศุภจิตร์ (2551, หน้า 63) ที่ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนวัดชินวราราม อำเภอเมือง จังหวัด

ปทุมธานี พบว่า ผู้ปกครองมีส่วนร่วมส่งเสริมในด้านการกำกับดูแลการทำการบ้านนักเรียนอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการศึกษาค้นคว้าแบบอิสระของพวงทอง ลักษณะิกรักษ์ (2546) ซึ่งได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน ของโรงเรียนอนุบาลเชียงใหม่ พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีส่วนร่วมมากในการดูแลช่วยเหลือการทำการบ้านของนักเรียน จัดหาหนังสือแบบเรียนสมุดและเครื่องเขียนให้นักเรียนก่อนเปิดภาคเรียนและช่วยเตรียมหรือจัดหาวัสดุอุปกรณ์การเรียนให้นักเรียนระหว่างเรียนกิจกรรมที่ปฏิบัติน้อย ได้แก่ การช่วยจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์และกิจกรรมเกี่ยวกับการจัดหาครูช่วยฝึกทักษะภาษาอังกฤษให้นักเรียน ความพึงพอใจในการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับสุวิทย์ มูลคำ (2540, หน้า 2) ได้กล่าวว่า ผู้ปกครองจะต้องรับทราบการเรียนการสอน และประเมินแบบมีส่วนร่วม ลักษณะสำคัญของการประเมินผลตามสภาพจริง เสริมสร้างพัฒนาการเรียนรู้อยู่ โดยให้ความสำคัญกับจุดเด่นของนักเรียน ตอบสนองต่อหลักสูตร และอยู่บนพื้นฐานของสถานการณ์ที่เป็นชีวิตจริง สอดคล้องกับการเรียนการสอนเพื่อการเรียนรู้ที่แท้จริง ทั้งนี้ต้องเกิดจากความร่วมมือระหว่างครู ผู้ปกครองและนักเรียน

1.3 ด้านการติดต่อสื่อสารระหว่างบ้านกับโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เพราะโรงเรียนเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองได้พบปะกับครูประจำชั้น ในช่วงเช้าขณะที่มาส่งลูกที่โรงเรียนหรือในช่วงเย็นขณะมารับลูกกลับบ้าน ทำให้ครูและผู้ปกครองได้พบปะ สนทนา พูดคุย หรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ทำให้เข้าใจ ในกฎระเบียบต่าง ๆ ของโรงเรียน ซึ่งเป็นการสนทนาพูดคุยอย่างไม่เป็นทางการ ถือเป็นจุดเริ่มต้นของความสัมพันธ์ที่ดี แต่ทั้งนี้ผู้ปกครองบางส่วนที่ไม่มีเวลามารับส่งบุตรหลานด้วยตนเอง ประกอบกับมีอาชีพที่เลิกงานไม่เป็นเวลา ก็จะไม่ได้อธิษฐานติดต่อสื่อสารกับทางโรงเรียนมากนัก จึงทำให้ผลการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองด้านการติดต่อสื่อสารระหว่างบ้านกับโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของกุลยา ดันติผลาชีวะ (2544, หน้า 40) ที่กล่าวว่า ผู้ปกครองต้องการได้รับคำปรึกษาที่โรงเรียนมากที่สุด เพราะการขอรับคำปรึกษาที่โรงเรียนผู้ปกครองจะได้รับคำปรึกษาจากครูโดยตรง ผู้ปกครองสามารถซักถามประเด็นทั้งที่เป็นปัญหาส่วนตัวหรือปัญหาทั่วไปได้ ซึ่งการให้คำปรึกษานั้นเป็นการช่วยเหลือให้ผู้รับการปรึกษาสามารถที่จะบอกหรืออธิบายปัญหาของตนเองได้อย่างชัดเจน จนสามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้อง และการติดต่อปรึกษากับครูโดยตรงผู้ปกครองจะได้รับทราบข้อมูลหรือสารสนเทศที่ถูกต้องอย่างแท้จริง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 1 ข้อ คือ ให้ความร่วมมือกับโรงเรียนเมื่อมีกิจกรรมต่าง ๆ เป็นอย่างดี อยู่ในระดับปานกลาง 2 ข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ พบปะพูดคุยกับครูประจำชั้นในช่วงเช้าเมื่อไปส่งนักเรียน โทรศัพท์สอบถามเกี่ยวกับการกับการเรียนและความประพฤติของนักเรียนกับครูประจำชั้น และ

อยู่ในระดับน้อย 1 ข้อ คือ พบปะพูดคุยกับครูประจำชั้นในช่วงเย็นเมื่อไปรับนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับการอภิปรายผลของวันดี เกตบุรม (2545, หน้า 76) ได้วิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมและข้อเสนอแนะของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดเมืองพัทยา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดเมืองพัทยา พบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดเมืองพัทยา โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของชชาติ พ่วงสมจิตร (2540) พบว่า ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนกับโรงเรียน ประกอบด้วย กลุ่มปัจจัยที่เกี่ยวข้องด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ โครงสร้างทางอุตสาหกรรมที่ทำให้ชุมชนไม่มีเวลาว่าง

1.4 ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองให้ความสำคัญเอาใจใส่ในเรื่องการเรียนรู้ของนักเรียนจึงให้การส่งเสริมนักเรียนที่อยู่ในปกครองเกิดการเรียนรู้ในหลายรูปแบบ เช่น การควบคุมดูแลให้นักเรียนรู้จักรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง ได้แก่ การทำการบ้าน การทบทวนวิชาความรู้ที่เรียน การสอนเพิ่มเติม ให้คำแนะนำกับนักเรียนในเรื่องที่นักเรียนไม่เข้าใจหรือมีข้อสงสัย นำนักเรียนไปทัศนศึกษาในสถานที่ต่าง ๆ เมื่อมีเวลารวมทั้งการเป็นที่ปรึกษาให้กับนักเรียนเมื่อเกิดปัญหาต่าง ๆ ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตลอดเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สอดคล้องกับงานวิจัยของผุสดี เรืองศรีมัน (2527) ได้ศึกษาบทบาทของผู้ปกครองหรือครูในการส่งเสริมนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีสติปัญญาเลิศและความสามารถพิเศษ คือ บิดามารดา โดยมีบทบาทดังนี้ คือ การส่งเสริมด้านการเพิ่มความรู้และประสบการณ์ ด้วยเหตุนี้ผลการวิจัยด้านการส่งเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติม โดยรวมจึงอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากมี 2 ข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ให้นักเรียนได้เรียนพิเศษที่โรงเรียนในตอนเย็นทุกวัน ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนพิเศษในวิชาที่สนใจ และอยู่ในระดับปานกลาง 2 ข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ให้นักเรียนได้เรียนพิเศษที่โรงเรียนในวันเสาร์หรือวันหยุดที่ทางโรงเรียนได้จัดให้มีการสอนพิเศษ ให้นักเรียนได้เรียนพิเศษที่โรงเรียนกวดวิชานอกโรงเรียน สุนน อมรวีวัฒน์ (2543) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่สำคัญอย่างหนึ่งของชีวิต สถานศึกษาเป็นสถานที่จัดกระบวนการเรียนรู้ ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง ชุมชน คือ ผู้ที่จัดระบบกิจกรรม และการที่จะทำกิจกรรมใด ๆ ต้องคำนึงถึงผู้เรียน ซึ่งผ่องศรี ถมยา (2544, หน้า 9) ได้กล่าวถึงแหล่งเรียนรู้ไว้ว่า แหล่งเรียนรู้ในโรงเรียน ประกอบด้วยห้องสมุด ห้องปฏิบัติการ ศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนวิชาต่าง ๆ ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง แหล่งธรรมชาติ ในโรงเรียนและส่วนต่าง ๆ ในโรงเรียน สำหรับแหล่งเรียนรู้นอกโรงเรียนและในวิถีชีวิต ประกอบด้วย ครอบครัว ชุมชน สถานประกอบการ แหล่งธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม องค์กรภาครัฐและเอกชน เป็นต้น

ซึ่งจะเห็นได้ว่า ผู้ปกครองอันเป็นองค์ประกอบหนึ่งของครอบครัว นับว่ามีส่วนสำคัญในการพัฒนา ส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างมาก

1.5 ด้านการสนับสนุนและเสริมกำลังใจ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เพราะ พ่อแม่คือครูคนแรกที่มีอิทธิพลต่อเด็กเป็นอย่างมาก ต้องช่วยการเรียนรู้ของเด็ก มีความสำคัญต่อความสำเร็จทางวิชาการ พ่อแม่สามารถที่จะทำอะไรหลาย ๆ อย่างเพื่อช่วยให้เด็กประสบความสำเร็จทั้งในด้านการเรียนและการดำเนินชีวิต การแสดงความเอาใจใส่กับความก้าวหน้า ให้ความหวังใจ การสนทนาระหว่างพ่อแม่หรือผู้ปกครองเป็นสิ่งสำคัญ และเป็นการให้คำปรึกษากับเด็กด้วย ดังที่ ชูลิพร รามัญ (2540, หน้า 10) กล่าวว่า การให้คำปรึกษา เป็นกระบวนการช่วยเหลือที่เกิดจากสัมพันธภาพระหว่างบุคคล คือ ผู้ให้คำปรึกษาและผู้รับคำปรึกษาเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ได้แก่ เมื่อนักเรียนเกิดอาการท้อแท้ผู้ปกครองคอยปลอบโยนให้กำลังใจ เมื่อนักเรียนทำผิดผู้ปกครองจะทำโทษด้วยเหตุผล เมื่อนักเรียนทำสิ่งที่ถูกต้องดีงามผู้ปกครองจะมีรางวัลหรือมอบคำชมให้กับนักเรียนเสมอแสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองโรงเรียนเทศบาลวัดโชคทิฆมทาราม รักบุตรหลานของตนมาก เอาใจใส่ต่อความรู้สึก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของมณฑิยา ทุมพันธ์ (2546) ซึ่งผู้ปกครองควรคอยช่วยเหลือ แนะนำและสนับสนุนเด็กในการทำการบ้านและคอยเป็นกำลังใจให้คำชมเชยเมื่อเด็กทำงานได้แต่ลักษณะของการบ้านจะเป็นรูปแบบที่ให้ผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมเพราะเด็กต้องให้ผู้ปกครองอธิบายคำชี้แจงในการทำการบ้านให้ฟังก่อนจึงจะลงมือทำได้ การที่ผู้ปกครองเอาใจใส่และสนใจการบ้านของเด็กโดยคอยดูแลแนะนำการทำการบ้าน ให้คำยกย่องและชมเชยเมื่อเด็กสามารถทำการบ้านได้ จะทำให้เด็กเกิดความมั่นใจในตนเองกล้าที่จะแสดงออก เพราะได้รับกำลังใจและการช่วยเหลือจากผู้ปกครองในการทำการบ้านเมื่อเด็กต้องการ ทำให้เด็กมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์และมีความสนใจการทำการบ้านที่ได้รับมอบหมายมากขึ้น การที่ผู้ปกครองได้สนทนากับเกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียนเรียนมาแล้ว จะเป็นการกระตุ้นให้เด็กได้คิด สังเกต ได้ลงมือทำกิจกรรมต่าง ๆ ดังนั้นการที่ผู้ปกครองมีบทบาทช่วยเหลือกิจกรรมการเรียนของนักเรียนและการเสริมประสบการณ์แก่นักเรียนที่บ้าน โดยการตอบสนองความต้องการทั้งทางร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา กระตุ้นให้เด็กคิดแก้ปัญหา ทำกิจกรรมต่าง ๆ หรือเสริมประสบการณ์ที่จะช่วยเสริมความรู้ให้กับเด็กเกี่ยวกับสิ่งที่เด็กได้เรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ อังสนา เปชนะนนท์ (2536) ได้ศึกษาสาเหตุที่นักเรียนมีพฤติกรรมดุดมสารระเหยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดบางโพธิ์มาวาส สังกัดกรุงเทพมหานคร เป็นรายกรณี โดยใช้กระบวนการในการศึกษา 7 ขั้นตอน ผลการศึกษาพบว่า ข้อที่ผู้ปกครองมีส่วนร่วมเป็นอันดับ 2 คือ ดูแลคุ้มครองนักเรียนให้มีความปลอดภัยจากภัยอันตรายอันเกิดจากการเที่ยวเตร่ การขับขี่ยานพาหนะ การทะเลาะวิวาท การพนัน และประพฤตินทางชั่วสาว ทั้งนี้เพราะบทบาทสำคัญของ

ผู้ปกครองอีกบทบาทหนึ่งก็คือ บทบาทในการป้องกันให้ความปลอดภัย ด้วยเหตุนี้ผลการวิจัยด้านการสนับสนุนและเสริมกำลังใจ โดยรวมจึงอยู่ในระดับมากที่สุด

2. การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียน โรงเรียนเทศบาลวัดโชติการาม สังกัดเทศบาลนครระยอง จำแนกตามเพศ พบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียน โรงเรียนเทศบาลวัดโชติการาม สังกัดเทศบาลนครระยอง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เพราะโรงเรียนได้เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โดยสนับสนุนให้ผู้ปกครองทุกคนได้เข้าร่วมในกิจกรรมของทางโรงเรียนมากที่สุด และได้ให้ความสำคัญกับผู้ปกครองทั้งเพศชายและเพศหญิงอย่างเท่าเทียมกัน ประกอบกับสังคมในปัจจุบันการประพาศดินของเพศหญิงและเพศชายไม่แตกต่างกัน ต่างก็คิดว่าทุกคนมีสิทธิเสรีภาพเท่าเทียมกัน ชายหรือหญิงต่างก็ออกไปทำงานนอกบ้านเพื่อหารายได้มาเลี้ยงครอบครัว ภรรยาเมื่อโดนสามีทอดทิ้งก็สามารถทำหน้าที่ทั้งพ่อและแม่ได้ในคนเดียว เพื่อให้ลูกมีอนาคตที่ดี หรือในทางเดียวกัน เมื่อสามีโดนภรรยาทอดทิ้งก็สามารถทำหน้าที่ทั้งพ่อและแม่ในคนเดียวได้ เพราะต่างก็รักลูกเช่นเดียวกัน ผู้ปกครองทั้งเพศชายและเพศหญิงสามารถมีสิทธิและเสรีภาพในการอบรมเลี้ยงดูให้นักเรียนเป็นคนดีได้ทั้งสิ้น จึงทำให้ผลการวิจัย พบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียน โรงเรียนเทศบาลวัดโชติการาม สังกัดเทศบาลนครระยอง ในด้านการอบรมเลี้ยงดูในฐานะผู้ปกครอง จำแนกตามเพศ มีส่วนร่วมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัชวาล ดวงมณี (2553) ซึ่งได้วิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียนของผู้ปกครองโรงเรียน คลองหนองใหญ่ สำนักงานเขตบางแค กรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ปกครองเพศชายและเพศหญิง มีส่วนร่วมในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียนไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของวิจิต นิมนวล (2547, หน้า 75) ซึ่งได้วิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนบ่อทองวงษ์จันทร์วิทยา จังหวัดชลบุรี พบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองจำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้าน ด้านความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทำให้ผู้ปกครองนักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีส่วนร่วมในการส่งเสริมการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของพัชรินทร์ สนวนใต้ (2552, หน้า 82) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน โรงเรียนบ้านหนองบอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาของ เขต 1 พบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเพศชายและเพศหญิง โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของฉัฐไพฑ รัตนสันติ (2546, บทคัดย่อ) ที่ศึกษาพบว่า ผู้ปกครองที่มีเพศต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมของโรงเรียนไม่แตกต่างกัน

3. การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียน โรงเรียนเทศบาล วัดโคกทิมทาราม สังกัดเทศบาลนครระยอง จำแนกตามอายุ พบว่า โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยด้านการเอาใจใส่ติดตาม ผลการเรียนรู้ของผู้ปกครองที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป มีส่วนร่วมในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียน โรงเรียนเทศบาลวัดโคกทิมทาราม สังกัดเทศบาลนครระยอง น้อยกว่าผู้ปกครองที่มีอายุ 30 - 35 ปี และ 36 - 40 ปี และด้านการติดต่อสื่อสารระหว่างบ้านกับโรงเรียนของผู้ปกครองที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป มีส่วนร่วมในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียน โรงเรียนเทศบาลวัดโคกทิมทาราม สังกัดเทศบาลนครระยอง น้อยกว่าผู้ปกครองที่มีอายุ 36 - 40 ปี ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองที่มีอายุมากคือ ที่มีอายุ 40 ปี ขึ้นไป ผ่านประสบการณ์เรียนไปนานแล้ว และมุ่งให้ความสนใจกับการทำมาหากินมากกว่า ผู้ปกครองที่มี 30 - 40 ปี ซึ่งผู้ปกครองที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไปไม่ได้เพิ่งมีลูกคนแรก แต่จะมีลูกหลายคน หรือมีลูกมานานแล้ว จึงไม่ได้ให้ความสนใจในเรื่องของลูกมากเท่ากับผู้ปกครองที่มีอายุ 30 - 40 ปี ซึ่งส่วนใหญ่ผู้ปกครองที่มีอายุ 30 - 40 ปีจะเพิ่งมีลูกและจะให้ความสำคัญในเรื่องของลูกมาก เป็นพิเศษแตกต่างกันย่อมมีประสบการณ์และความสามารถในการบางเรื่องแตกต่างกัน ซึ่งในทาง ความเชื่อของสังคมไทย คนที่มีอายุมากกว่ามักจะเป็นผู้ที่มีประสบการณ์หลากหลายและเป็นที่เคารพ เชื่อถือของผู้ที่มีอายุน้อยกว่า ดังนั้นความแตกต่างในด้านอายุของผู้ปกครองจึงมีส่วนทำให้การมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองมีความแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ พูลเกษม ราชบรรเทา (2552) ซึ่งได้วิจัยเรื่อง การวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษาโรงเรียนบ้านหลังสวนประชาสามัคคี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระบุรี เขต 1 พบว่า คนในชุมชนที่มีอายุแตกต่างกัน มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาแตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสุทธิมาลย์ ไชมณี (2545) ที่ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนาการเรียนการสอนของนักเรียนโรงเรียนมณีวัฒนา เขตบางแค กรุงเทพมหานคร ที่พบว่าผู้ปกครองที่มีอายุ 36 - 40 ปี มีส่วนร่วมในการพัฒนาการเรียนการสอนในด้านวิชาการและพฤติกรรมผู้เรียน มากกว่าผู้ปกครองกลุ่มอายุทั้งหมด

ส่วนผลการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียน ด้านการอบรมเลี้ยงดูในฐานะผู้ปกครอง ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติม และด้านการสนับสนุนและเสริมกำลังใจ แตกต่างกันอย่างไม่เป็นนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ปกครองที่มีอายุต่างกัน ต่างก็มีเป้าหมายเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมด้านการอบรมเลี้ยงดูในฐานะผู้ปกครอง ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติม และด้านการสนับสนุนและเสริมกำลังใจ เหมือนกัน นั่นคือ ต่างต้องการให้ผู้เรียนเป็นคนดี มีผลการเรียนที่ดี และคอยให้กำลังใจเมื่อบุตรหลานของตนเกิดอาการท้อแท้ในการศึกษาเล่าเรียนเช่นกันไม่ว่าผู้ปกครองจะมีอายุเท่าใด อีกทั้งการจัดการศึกษาในระดับ

ประถมศึกษาเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อเตรียมการศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษา สถานศึกษาจึงได้ดำเนินการให้ผู้ปกครองทุกกลุ่มอายุ ได้มีส่วนร่วมกับทางโรงเรียน โดยการเชิญผู้ปกครองเข้าร่วมประชุมรับทราบนโยบาย และการจัดการศึกษาของโรงเรียนเรื่อยมาอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ทำให้ผู้ปกครองที่มีอายุต่างกันจึงมีส่วนร่วมไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของสว่างจิต ใต้บุญงาม (2548, หน้า 119) ที่ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่มีอายุต่างกันมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน

4. การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียน โรงเรียนเทศบาลวัดโชคทิฆมทาราม สังกัดเทศบาลนครระยอง จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า โดยรวมและด้านการส่งเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยผู้ปกครองที่มีการศึกษาค่ำกว่าระดับปริญญาตรี มีส่วนร่วมในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียน โรงเรียนเทศบาลวัดโชคทิฆมทาราม สังกัดเทศบาลนครระยอง น้อยกว่าผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกันจะมีความคิดและประสบการณ์ที่ต่างกันในเรื่องการส่งเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติมให้กับนักเรียนบางคนที่มีการศึกษาสูงอาจจะมองว่าการส่งเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติมให้กับนักเรียน จะช่วยให้ผลการเรียนของนักเรียนดีและส่งผลให้สอบเข้ามัธยมได้ แต่สำหรับผู้ปกครองที่มีการศึกษาน้อย อาจจะมองว่าผลการเรียนของนักเรียนจะดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับความตั้งใจเรียนของเด็กในห้องเรียนมากกว่า และมองว่าการส่งเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติมเป็นคำนิยมของคนในสังคมเมือง และเป็นการสิ้นเปลืองโดยใช่เหตุ ซึ่งก็สอดคล้องกับงานวิจัยของชัชวาล ดวงมณี (2553) ซึ่งได้วิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียนของผู้ปกครองโรงเรียนคลองหนองใหญ่ สำนักงานเขตบางแค กรุงเทพมหานคร ที่พบว่า ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีส่วนร่วมในการส่งเสริมการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ใน 2 ด้าน คือ ด้านการอบรมเลี้ยงดูในฐานะผู้ปกครองและด้านการส่งเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติม และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสุทธิมาลย์ ไชยนิ (2545) ที่ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนาการเรียนการสอนของนักเรียนโรงเรียนมณีวัฒนา เขตบางแค กรุงเทพมหานคร ที่พบว่า ผู้ปกครองที่มีการศึกษาต่างกันมีส่วนร่วมในการพัฒนาการเรียนของนักเรียนแตกต่างกัน

ส่วนผลการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ ด้านการอบรมเลี้ยงดู ในฐานะผู้ปกครอง ด้านการเอาใจใส่ติดตามผลการเรียน ด้านการติดต่อสื่อสารระหว่างบ้านกับโรงเรียน และด้านการสนับสนุนและเสริมกำลังใจ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเนื่องมาจากปัจจุบันการศึกษาได้มีบทบาทต่อการพัฒนาและการดำรงชีวิต การอยู่ร่วมกัน

ในสังคมอย่างเห็นได้ชัด รวมทั้งนโยบายทางการศึกษาก็มุ่งส่งเสริมให้ทุกคนได้รับการศึกษาในระดับสูง กระแสการปฏิรูปการศึกษาได้สร้างให้เกิดความตื่นตัวทางการศึกษาทุกระดับ และชี้ให้เห็นความสำคัญของการศึกษาแก่ประชาชน ดังนั้นผู้ปกครองต่างจึงมีความรับผิดชอบและมองเห็นความสำคัญของการศึกษาของบุตรหลาน และโรงเรียนได้ดำเนินการจัดประชุมให้ความรู้แก่ผู้ปกครองทุกระดับการศึกษา นอกจากนี้ก็ยังมีตัวแทนของในแต่ละระดับชั้นปีการศึกษาขยายผลต่อเป็นระบบเครือข่ายผู้ปกครอง โดยการถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์และประสานงานเป็นระบบเครือข่ายผู้ปกครองทุกระดับการศึกษา เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันและเมื่อมีปัญหาที่สามารถร่วมคิดร่วมแก้ปัญหาด้วยกันได้ ดังนั้นผู้ปกครองนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันจึงมีส่วนร่วมทางการส่งเสริมการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพรพรรณ มณีสพาสน์เกษม (2549) ศึกษาเรื่อง ทักษะของผู้ปกครองต่อการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาโรงเรียนวัดโพธิ์ทัยมณี อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีทักษะต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสว่างจิต ใ้วบุญงาม (2548, หน้า 120) ที่ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีส่วนร่วมในการส่งเสริมการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของบพิตร ออมไรสง (2546, หน้า 64) ที่ศึกษาเรื่อง การศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีส่วนร่วมไม่แตกต่างกัน

5. การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียน โรงเรียนเทศบาลวัดโชติการาม สังกัดเทศบาลนครระยอง จำแนกตามอาชีพ พบว่า โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพอื่น ๆ มีส่วนร่วมในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียน โรงเรียนเทศบาลวัดโชติการาม สังกัดเทศบาลนครระยอง ด้านการเอาใจใส่ติดตามผลการเรียนน้อยกว่าผู้ปกครองที่ประกอบธุรกิจส่วนตัวและพนักงานบริษัท ผู้ปกครองที่ประกอบธุรกิจส่วนตัวมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียน โรงเรียนเทศบาลวัดโชติการาม สังกัดเทศบาลนครระยอง ด้านการติดต่อสื่อสารระหว่างบ้านกับโรงเรียน มากกว่าผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพรับราชการและอื่น ๆ ผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพอื่น ๆ มีส่วนร่วมในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียน โรงเรียนเทศบาลวัดโชติการาม สังกัดเทศบาลนครระยอง ด้านการสนับสนุนและเสริมกำลังใจน้อยกว่าผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัท และผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพอื่น ๆ มีส่วนร่วมในการ

ส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียน โรงเรียนเทศบาลวัดโคกทิมทาราม สังกัดเทศบาลนครระยอง โดยรวมน้อยกว่าผู้ประกอบการที่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทและธุรกิจส่วนตัว ทั้งนี้เพราะผู้ประกอบการนักเรียน โรงเรียนเทศบาลวัดโคกทิมทาราม มีการประกอบอาชีพที่หลากหลาย ซึ่งแต่ละอาชีพอาจจะมีข้อจำกัดในเรื่องเวลา เนื่องจากผู้ประกอบการส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ พนักงานบริษัท ซึ่งมีเวลาวันหยุดให้กับครอบครัวน้อยมากไม่สะดวกในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียน อีกทั้งการประกอบอาชีพที่แตกต่าง ย่อมมีความคิดและประสบการณ์ที่แตกต่างกัน ผู้ประกอบการที่มีอาชีพที่คล้ายกันได้ซึมซับความคิดและสังคมที่ดีมากกว่าผู้ประกอบการที่มีอาชีพอยู่ในวงสังคมแคบ ๆ ซึ่งค่านิยมของชาวชนบทซึ่งส่วนใหญ่จะมีอาชีพเกษตรกรกรรมหรือลูกจ้าง มักจะยกย่องให้เกียรติบุคคลในเมืองซึ่งส่วนใหญ่จะมีอาชีพที่ดีกว่า เป็นเหตุให้ตนเองรู้สึกต่ำต้อยและไม่กล้าเข้ามาพบครูหรือร่วมกิจกรรมกับทางโรงเรียนเท่าใดนัก จึงทำให้ผลการวิจัย พบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียน โรงเรียนเทศบาลวัดโคกทิมทาราม สังกัดเทศบาลนครระยอง จำแนกตามอาชีพ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของวันดี เกตุบุรณ (2545, หน้า 75) ได้วิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมและข้อเสนอแนะของผู้ประกอบการในการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา ในโรงเรียนสังกัดเมืองพัทยา ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการ จำแนกตามอาชีพ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสุทธิมาลย์ ไชยณี (2545) ที่ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการในการพัฒนาการเรียนการสอนของนักเรียน โรงเรียนมณีวัฒนา เขตบางแค กรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ประกอบการที่ทำงานรับจ้างมีส่วนร่วมในการพัฒนาการเรียนการสอน ในด้านวิชาการและพฤติกรรมผู้เรียนมากกว่าอาชีพอื่นทั้งหมด

ส่วนผลการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียน ด้านการอบรมเลี้ยงดูในฐานะผู้ประกอบการ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเนื่องมาจากผู้ประกอบการบางส่วนไม่ว่าจะประกอบอาชีพใดต่างก็มองเห็นคุณค่าของการศึกษา อยากให้นักเรียนมีอนาคตที่ดี จึงเห็นความสำคัญของการส่งเสริมการเรียนรู้ ผู้ประกอบการที่ประกอบอาชีพที่ลำบากก็ยังไม่อยากให้นุตรหลานต้องมาลำบากเหมือนกับตน จึงมีความตั้งใจอบรมเลี้ยงดู มุ่งหวังแต่สิ่งที่ดีงามเพื่อให้บุตรหลานของตนพึงกระทำและมีความสุขอยู่ในสังคมได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของชัชวาล วัฒนภูมิ (2553) ซึ่งได้วิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียนของผู้ประกอบการโรงเรียนคลองหนองใหญ่ สำนักงานเขตบางแค กรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ประกอบการที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีส่วนร่วมในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียนไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของสว่างจิต ใ้วบุญงาม (2548, หน้า 120) ที่ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา พบว่า ผู้ประกอบการนักเรียนที่มีอาชีพแตกต่างกัน

มีส่วนร่วมในการส่งเสริมการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ฌัฐไพฑ รัตนสันติ (2546) ที่ศึกษาวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์กับการรับรู้ด้านการมีส่วนร่วมของ ผู้ปกครองในการจัดกิจกรรมโรงเรียนภูมิวิสุศึกษา เขตบางแค พบว่า ผู้ปกครองที่อาชีพต่างกันมี ส่วนร่วมในการรับรู้ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมไม่แตกต่างกัน

6. การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียน โรงเรียนเทศบาล วัดโชติการาม สังกัดเทศบาลนครระยอง จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจ โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยด้านการ ส่งเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติมของผู้ปกครองที่มีรายได้ 4,000 - 7,000 บาท แตกต่างกับผู้ปกครองที่มี รายได้ 15,001 - 20,000 บาท และ 20,001 บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับ การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีรายได้ 7,001 - 10,000 บาท แตกต่างกับผู้ปกครองที่มีรายได้ 15,001 - 20,000 บาท และ 20,001 บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และการมี ส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีรายได้ 10,001 - 15,000 บาท แตกต่างกับผู้ปกครองที่มีรายได้ 15,001 - 20,000 บาท และ 20,001 บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และด้านการสนับสนุน และเสริมกำลังใจของผู้ปกครองที่มีรายได้ 20,001 บาทขึ้นไป แตกต่างกับผู้ปกครองที่มีรายได้ 4,000 - 7,000 บาท และ 7,001 - 10,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ ผู้ปกครอง ที่มีรายได้ 20,001 บาทขึ้นไป มีส่วนร่วมในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียน โรงเรียนเทศบาล วัดโชติการาม สังกัดเทศบาลนครระยอง ด้านการสนับสนุนและเสริมกำลังใจ มากกว่าผู้ปกครอง ที่มีรายได้ 4,000 - 7,000 บาท และ 7,001 - 10,000 บาท ทั้งนี้เพราะการดำรงอยู่ของชีวิตด้วยความ สุขกายสบายใจนั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยทางด้านการเงินเป็นหลัก การที่ทางโรงเรียนได้เปิดสอนพิเศษ ให้กับนักเรียนในช่วงเย็นหลังเลิกเรียน และวันเสาร์ นักเรียนที่ผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี ก็จะไม่นำนักเรียนไปเรียนพิเศษกับทางโรงเรียน แต่ในทางกลับกันผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี ก็จะให้บุตรหลานของตนได้เรียนพิเศษทั้งกับทางโรงเรียนและนอกโรงเรียน ด้วยหวังให้บุตรหลาน ของตนมีผลการเรียนที่ดี สอบเข้าในระดับมัธยมได้ อีกทั้งผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี ย่อมต้อง ประหยัดในการดำรงชีพ จึงต้องทุ่มเทแรงกายทำงานหาเลี้ยงครอบครัว กลับบ้านไม่เป็นเวลา การส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียนจึงไม่เต็มที่นัก กลับมาจากทำงาน บุตรหลานก็อาจจะนอนหลับ ไปแล้ว การพบปะพูดคุย ให้กำลังใจ หรือสอบถามเรื่องเรียน ย่อมเป็นไปได้ยาก ยิ่งหากต้องเข้าพบ พูดคุยกับทางโรงเรียนด้วยแล้ว ยิ่งเป็นอุปสรรคใหญ่ ซึ่งต่างกับผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี ย่อมให้ความใส่ใจกับบุตรหลานของตนอย่างเต็มที่ เนื่องจากไม่มีความเดือดร้อนในเรื่องการเงิน ไม่ต้องทุ่มเทแรงกายให้กับงานมากนัก จึงมีเวลาใส่ใจกับเรื่องเรียนของบุตรหลานมากกว่าคนที่มี ฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี ด้วยเหตุนี้ การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับ

นักเรียน โรงเรียนเทศบาลวัดโศกทิฆมทาราม สังกัดเทศบาลนครระยอง จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจ จึงพบว่า โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับการอภิปรายผลการวิจัย ของบุญชกริกา พงษ์พยัคเลิศ (2548, หน้า 90) ซึ่งได้วิจัยเรื่องการดำเนินงาน ตามยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาด้านการปฏิรูปหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ในสถานศึกษา ขั้นพื้นฐานช่วงชั้นที่ 1-2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี อภิปรายผลว่า ผู้ปกครอง และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาการเรียนรู้ ปัญหาที่พบมากคือ ผู้ปกครองส่วนใหญ่มี ปัญหาด้านเศรษฐกิจ มักไม่มีเวลาให้กับสถานศึกษาเนื่องจากต้องออกไปประกอบอาชีพ และมีความเชื่อว่าการอบรมสั่งสอนนักเรียน เป็นหน้าที่ของครู ผู้ปกครองบางคนยังไม่ให้ความสนใจในการมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างจริงจัง เนื่องจากตนเองมีพื้นฐานความรู้น้อย สอดคล้องกับงานวิจัยของเฉลิมชัย วาสะศิริ (2533, หน้า 130) ที่ศึกษาเรื่อง บทบาทของผู้ปกครอง ในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ตามการรับรู้ของครูและนักเรียนพบว่า ผู้ปกครองที่มีรายได้สูง ฐานะทางเศรษฐกิจดี จะมีบทบาท ในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนได้มากกว่าระดับรายได้ต่ำ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ หุสดี เรืองศรีมัน (2527) ได้ศึกษาบทบาทของผู้ปกครองหรือครูในการส่งเสริมนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6 ที่มีสติปัญญาเลิศและความสามารถพิเศษ กรุงเทพมหานคร พบว่า บิดามารดามีบทบาท ในการส่งเสริมนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ คือ บทบาทการอบรมเลี้ยงดู ด้านการเพิ่มความรู้และ ประสบการณ์ และด้านการจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ และผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีจะสามารถ ส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีสติปัญญาเลิศและมีความสามารถพิเศษให้ประสบความสำเร็จได้ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสุทธิมาลย์ ไยมณี (2545) ที่ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของ ผู้ปกครองในการพัฒนาการเรียนการสอนของนักเรียน โรงเรียนมณีวัฒนา เขตบางแค กรุงเทพมหานคร ที่พบว่า ในด้านรายได้ผู้ปกครองที่มีรายได้ 5,000 - 10,000 บาท มีส่วนร่วมในการพัฒนาการเรียน การสอน ในด้านวิชาการและพฤติกรรมผู้เรียนมากกว่าผู้ปกครองที่มีระดับรายได้ต่ำ

ส่วนผลการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียน ด้านการ อบรมเลี้ยงดูในฐานะผู้ปกครอง ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติม และด้านการติดต่อสื่อสาร ระหว่างบ้านกับโรงเรียน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเนื่องมาจาก ได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลโดยพระราชบัญญัติการศึกษา 2542 กำหนดให้บุคคลมีสิทธิและ โอกาสเสมอกันในการเข้ารับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า 12 ปี โดยสถานศึกษาไม่ได้เรียกเก็บ ค่าใช้จ่ายจากผู้เรียน และยังได้รับการสนับสนุนจากองค์กรต่าง ๆ ช่วยเหลือเรื่องทุนการศึกษาแก่ผู้มี รายได้น้อยหรือทุนสำหรับนักเรียนเรียนดี ทำให้ผู้ปกครองยินดีที่จะเข้าร่วมกับสถานศึกษาโดยเข้าร่วม ในกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้นซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของอภิญญา เวชยชัย (2544, หน้า 48) ที่ว่า

บทบาทของสถานศึกษาในการส่งเสริมระดมความร่วมมือของพ่อ แม่ ผู้ปกครองมีความสำคัญยิ่ง เพราะในโรงเรียน และสถานศึกษา มีบทบาทในการกระตุ้นส่งเสริม และเปิดโอกาสให้พ่อแม่ ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมกับทางโรงเรียนมากขึ้น ดังจะเห็นได้ว่าสถานศึกษาต่างได้เห็นความสำคัญของการเข้ามามีส่วนร่วมของผู้ปกครองทุกระดับฐานะทางเศรษฐกิจ เพื่อจะพัฒนาการศึกษาให้มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และสอดคล้องกับงานวิจัยของชนิดา ชื่นวัด (2549) ศึกษาเรื่อง การศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการปฏิรูปสถานศึกษา โรงเรียนวัดคลองชัน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า เมื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการปฏิรูปสถานศึกษา โรงเรียนวัดคลองชัน โดยจำแนกตามรายได้ต่อเดือนของครอบครัว พบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองไม่แตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของประไพจิตร หิรัญชัยวุฒิ (2545) ศึกษาเรื่อง การศึกษาความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยในโรงเรียนสอนภาษาจีน ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่างกัน มีความต้องการเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสว่างจิต ใต้บุญงาม (2548, หน้า 121) ที่ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจแตกต่างกัน มีส่วนร่วมในการส่งเสริมการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน

7. ปัญหาและอุปสรรคในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียนของผู้ปกครองโรงเรียนเทศบาลวัดโขดทิมทาราม สังกัดเทศบาลนครระยอง ใน 5 ด้าน ได้แก่

7.1 ด้านการอบรมเลี้ยงดูในฐานผู้ปกครอง เรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ เวลาของนักเรียนและผู้ปกครองไม่ตรงกัน นักเรียนไม่เชื่อฟังในสิ่งที่พ่อแม่สอน นักเรียนยังเล็กจึงไม่เข้าใจในสิ่งที่พ่อแม่สอน นักเรียนได้รับอิทธิพลมาจากสังคมรอบข้าง ขาดต่อการควบคุม ทั้งนี้เนื่องจากจากผู้ปกครองโรงเรียนเทศบาลวัดโขดทิมทาราม มีการประกอบอาชีพที่หลากหลาย และการอยู่ในสังคมเมืองผู้ปกครองต้องดิ้นรนทำมาหากินเพื่อเลี้ยงดูครอบครัว บางอาชีพอาจจะต้องกลับบ้านดึก จึงไม่ได้มีเวลาพูดคุยกับนักเรียนมากนัก ประกอบกับอิทธิพลของสังคมเมืองในปัจจุบัน เด็ก ๆ ต่างแข่งขันกันในด้านเทคโนโลยี ถ้าครอบครัวใดฐานะไม่ดี ไม่มีคอมพิวเตอร์หรืออินเทอร์เน็ตที่บ้าน นักเรียนก็จะออกไปร้านอินเทอร์เน็ตกับเพื่อน ๆ เพื่อศึกษาเทคโนโลยีสมัยใหม่ต่าง ๆ โดยเฉพาะเกมออนไลน์ที่เด็ก ๆ หันไปจริงจังกับสิ่งนี้มาก และมีการเลียนแบบพฤติกรรมของตัวละครในเกมนั้น ๆ จนไม่ให้ความสำคัญกับครอบครัว ไม่เชื่อฟังพ่อแม่ปู่ย่าตายาย สอดคล้องกับงานวิจัยของสมพงษ์ จิตระดับ (2546) ที่ศึกษาทางออกสำหรับการแก้ปัญหาของครอบครัว ซึ่งยุคนี้พ่อแม่ถูกมักถูกกดดันไม่รู้เรื่อง ด้วยมีปัญหาในการ “สื่อสาร” ให้เข้าใจ มันกลายเป็นว่ามีช่องว่างของวัย และอคติของความรู้

และไม่รู้แบ่งอยู่ ทำให้เด็กวันนี้ไม่ค่อยเข้าใจหัวอกพ่อแม่ยุคปัจจุบัน และพ่อแม่ก็ไม่สามารถเข้าถึงความคิด ความรู้สึกของเด็กในยุคนี้ เรียกว่าไปด้วยกันไม่ได้ และผลที่ปรากฏออกมาพบว่า เด็ก เยาวชน ที่มีปัญหานั้น ล้วนเป็นปัญหาสังคมที่มีแนวโน้มความเข้มข้นที่รุนแรงขึ้น

7.2 ด้านการเอาใจใส่ติดตามผลการเรียน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ผู้ปกครองไม่ทราบพฤติกรรมของเด็กเวลาอยู่ในห้องเรียน ผู้ปกครองต้องคอยไต่ถามเรื่องงานหรือการบ้านตลอด นักเรียนไม่บอกเอง นักเรียนมักจะลืมเรื่องที่โรงเรียนแจ้งให้ผู้ปกครองทราบ ทำให้ติดขัดในเรื่องการเรียนได้ นักเรียนไม่สามารถบอกเรื่องที่ตนต้องรับผิดชอบจากโรงเรียนให้ผู้ปกครองเข้าใจได้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเด็กในปัจจุบันได้บริโภคสื่อในทางไม่คือนำมาเป็นแบบอย่าง เช่น ชอบเก็บตัว ปิดบังเรื่องเรียนและเรื่องส่วนตัวกับผู้ปกครอง หรืออาจจะมีเหตุผลจากตัวเด็กเองที่อาจจะมีอาการสมาธิไม่มีความสนใจในการเรียน คิดแต่อยากเล่นเกม นอกจากนี้ยังอาจเกิดจากตัวผู้ปกครองที่มักดูทุกครั้งที่ถามเด็ก เสียงดัง ทำให้เด็กไม่กล้าที่จะตอบอะไรหรือเล่าอะไรให้ฟัง จึงเป็นเหตุให้การเอาใจใส่ติดตามผลการเรียนของผู้ปกครองมีอุปสรรค สอดคล้องกับกองส่งเสริมสุขภาพจิต (2553) ที่กล่าวว่า ปัญหาการเรียนของเด็ก มีสาเหตุจาก 2 ปัจจัยคือ

1) จากตัวเด็กเอง ประกอบไปด้วย 1) ความเจ็บป่วยทางกายเด็กที่ป่วยบ่อย ๆ มาตั้งแต่เล็กหรือมีโรคเรื้อรังประจำตัว เช่น โรคหอบหืด โรคไต โรคหัวใจ ทำให้ต้องขาดเรียนบ่อย ๆ เรียนไม่ทันเพื่อน 2) ความสามารถทางสติปัญญาและการเรียนรู้เด็กบางคนมีระดับสติปัญญาน้อยกว่าเพื่อน ไม่สามารถเรียนรู้บทเรียนได้เท่าเพื่อน ผู้ปกครองจะสังเกตเห็นได้ตั้งแต่ระยะแรกของการเจริญเติบโต โดยที่เด็กจะพัฒนาช้ากว่าเด็กอื่นในอายุเดียวกัน เช่น เดินช้า พูดช้า 3) ความผิดปกติของสมาธิ เด็กที่มีอาการนอนไม่สุข ความสนใจสั้น ขาดสมาธิในการเรียน เนื่องจากมีความผิดปกติของระบบสมอง 4) สุขภาพจิตของเด็ก เด็กที่มีลักษณะซึมเศร้า หงอยเหงา ตื่นเต้น ตกใจง่าย วิตกกังวล เป็นเด็กที่มาจากครอบครัวที่ไม่มีความสุข หรือเป็นเด็กที่ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ขาดความกระตือรือร้น ขาดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

2) สาเหตุจากผู้ปกครอง ประกอบไปด้วย 1) ผู้ปกครองไม่เห็นความสำคัญของการศึกษาของเด็ก ไม่สนับสนุนให้เด็กไปโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ ปล่อยให้เด็กขาดเรียนอย่างไม่มีเหตุผลที่สมควร หรือผู้ปกครองที่ไม่สนใจดูแลติดตามการเรียนของเด็ก ไม่ดูแลให้เด็กทำการบ้าน ไม่จัดให้มีอุปกรณ์การเรียน เป็นต้น 2) ครอบครัวที่มีความขัดแย้งกันเสมอ ๆ เกิดการทะเลาะวิวาทเป็นประจำ ทำให้บรรยากาศของครอบครัวไม่มีความสุข เป็นผลเสียต่อสุขภาพจิตของเด็ก

7.3 ด้านการติดต่อสื่อสารระหว่างบ้านกับโรงเรียน เรียงลำดับจากมากไปน้อย การประกอบอาชีพของผู้ปกครองไม่แน่นอนในแต่ละวัน ผู้ปกครองไม่มีเวลาพบครูประจำชั้นโดยตรง นักเรียนนั่งรถประจำ ผู้ปกครองไม่มีเวลามาส่ง ครูประจำชั้นมีภาระงานมาก จึงไม่ได้พบปะกับ

ผู้ปกครอง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้ปกครองโรงเรียนเทศบาลวัดโชคทิฆมทาราม มีการประกอบอาชีพที่หลากหลาย และการอยู่ในสังคมเมืองผู้ปกครองต้องดิ้นรนทำมาหากิน เพื่อเลี้ยงดูครอบครัว อาจมีสาเหตุมาจากเศรษฐกิจโดยเฉพาะเศรษฐกิจแบบทุนนิยม ทำให้แต่ละคนพยายามต่อสู้ดิ้นรนเพื่อหารายได้มาจุนเจือครอบครัว ทำให้การ ไม่มีเวลาติดต่อกับทางโรงเรียนมากนัก เพราะบางอาชีพอาจจะมีเวลาเลิกงานที่ไม่แน่นอน วันหยุดไม่ตรงกับทางราชการ สอดคล้องกับพิสมัย ปิ่นน้อย (2553, หน้า 65) ที่ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนาการเรียนการสอนของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลบ้านบางพระ (ฉิ่งนาวิกอนุสรณ์) ศรีราชา อภิปรายผลว่า ผู้ปกครองไม่มีเวลาให้กับนักเรียน เนื่องจากผู้ปกครองนักเรียนส่วนมากต้องประกอบอาชีพ ทำให้ไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้ทุกครั้ง และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของจันทร์เพ็ญ ชูประภา (2540) ที่กล่าวว่า ผู้ปกครองไม่สามารถมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาได้มากเท่าที่ควร อาจเป็นเพราะสาเหตุมาจากเศรษฐกิจ โดยเฉพาะเศรษฐกิจแบบทุนนิยม ทำให้แต่ละคนพยายามต่อสู้ดิ้นรนเพื่อหารายได้มาจุนเจือครอบครัว

7.4 ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติม เรียงลำดับจากมากไปน้อย ผู้ปกครองไม่มีเวลารับส่งเพราะต้องทำงานหรือมีลูกเล็กที่ต้องดูแลอีก ผู้ปกครองมีรายได้น้อย ไม่สามารถส่งเรียนพิเศษได้ นักเรียนไม่ชอบเรียนเองด้วยเหตุผลส่วนตัว ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากฐานะทางเศรษฐกิจและการประกอบอาชีพที่ต่างกันของผู้ปกครองโรงเรียนเทศบาลวัดโชคทิฆมทาราม ผู้ที่มีอาชีพที่ต้องหาเช้ากินค่ำ เพราะฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี ก็จะไม่สามารถส่งเสริมให้บุตรหลานของตนเรียนรู้เพิ่มเติมด้วยการเรียนพิเศษได้ หรืออีกสาเหตุหนึ่งก็จะเป็นเพราะว่า ผู้ปกครองที่ไม่ใช่คนในพื้นที่จังหวัดระยอง โดยกำเนิดแต่มาทำมาหากินและตั้งถิ่นฐานที่นี่ ทำให้ไร้ญาติพี่น้อง เมื่อมีบุตรหลานที่ยังเล็กหลาย ๆ คน ก็จะต้องดูแลกันเอง ไม่มีญาติให้พึ่งพา เมื่อถึงเวลาเลิกเรียนก็จะรีบไปรับนักเรียนเพื่อให้ถึงบ้านมาช่วยดูแลน้อง ๆ จึงไม่มีเวลารับส่งให้ไปเรียนพิเศษได้ สอดคล้องกับวรลักษณ์ จรรย์รักษ์ (2551) ที่กล่าวว่า สังคมเมือง เป็นที่อยู่ของคนจำนวนมากจากหลายถิ่นฐาน ไม่ได้เป็นญาติสนิทกัน ความสัมพันธ์ของคนส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นทางการตามบทบาทหน้าที่การงาน มีการรับวัฒนธรรมใหม่ ๆ และลักษณะสังคมมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

7.5 ด้านการสนับสนุนและเสริมกำลังใจ เรียงลำดับจากมากไปน้อย ผู้ปกครองไม่มีเวลาปลอบใจนักเรียนด้วยตนเองเมื่อเวลานักเรียนท้อ นักเรียนเป็นเด็กจะควบคุมอารมณ์ของตนเองไม่ค่อยได้ ไม่เข้มแข็ง การให้รางวัลบ่อย ๆ ทำให้นักเรียนติดเป็นนิสัย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้ปกครองโรงเรียนเทศบาลวัดโชคทิฆมทารามมีการประกอบอาชีพที่หลากหลาย และการอยู่ในสังคมเมือง ผู้ปกครองต้องดิ้นรนทำมาหากิน เพื่อเลี้ยงดูครอบครัว อาจมีสาเหตุมาจากเศรษฐกิจ โดยเฉพาะเศรษฐกิจแบบทุนนิยม ทำให้แต่ละคนพยายามต่อสู้ดิ้นรนเพื่อหารายได้มาจุนเจือครอบครัว บางอาชีพอาจจะมีเวลาเลิกงานที่ไม่แน่นอน วันหยุดไม่ตรงกับทางราชการ ทำให้ไม่มีโอกาสพูดคุยให้กำลังใจ

บุตรหลานของคนมากนัก สอดคล้องกับชนิษฐา เปรมพงษ์ (2550, หน้า 75) ที่ศึกษาเรื่องการศึกษา บทบาทการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของบุตร โรงเรียนเครือคณะภคินี พระหฤทัยของพระเยซูเจ้าแห่งกรุงเทพฯ ได้อภิปรายผลว่า เนื่องจากภาวะสังคมปัจจุบันครอบครัวของผู้ปกครองส่วนใหญ่มีลักษณะครอบครัวเล็กลงเป็นครอบครัวเดี่ยวมากขึ้น พ่อแม่ ผู้ปกครองต้องออกไปทำงานนอกบ้าน ไม่มีเวลาให้กับลูก ส่งผลให้เกิดการเสื่อมถอยของบทบาทครอบครัว ทั้งด้านความรัก ความอบอุ่น และการเลี้ยงดูที่ไม่ถูกต้องทำให้เกิดปัญหาเด็กไม่มีวินัยในตนเอง พุดจาแก้วว้าว เอาแต่ใจตนเอง เจ้าอารมณ์ พุดจาไม่ไพเราะ ช่วยเหลือตนเองไม่ได้ ซึ่งเป็นเพราะ พฤติกรรมการอบรมเลี้ยงดูเป็นสำคัญ

8. แนวทางในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียนของผู้ปกครอง โรงเรียนเทศบาล วัดโชคทิฆมทาราม สังกัดเทศบาลนครระยอง ใน 5 ด้าน ได้แก่

8.1 ด้านการอบรมเลี้ยงดูในฐานะผู้ปกครอง เริ่มลำดับจากมากไปน้อย ผู้ปกครองควรมีส่วนร่วมในกิจกรรมกับนักเรียนทุกครั้งที่มีความเวลาและโอกาส พ่อแม่ควรดูแลลูกให้เต็มที่ ให้ครูช่วยอบรมสั่งสอนเรื่องให้เชื่อฟังพ่อแม่ผู้เป็นบุพการี ถ้าลูกดื้อก็ทำโทษบ้าง เช่น ตี หรือลดค่าขนม พยายามสั่งสอนให้รู้ในสิ่งที่ถูก สิ่งที่ไม่ถูก และหาทางแก้ไขต่อไป สอนให้รู้จักหน้าที่ที่ต้องทำ นอกเหนือจากการเรียนหนังสือ ไม่พูดคำหยาบกับลูก ครูจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เด็กมีน้ำใจต่อกัน ปลอ่ยให้เด็กได้เล่นสนุกบ้าง เด็กจะเชื่อฟังมากขึ้น ผู้ปกครองบอกรักลูกหลานบ่อย ๆ จะทำให้เด็กเกิดการเชื่อฟังมากขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้ปกครองให้ความไว้วางใจโรงเรียน ในการอบรมสั่งสอนนักเรียน ด้วยเห็นว่าเด็กในปัจจุบันได้รับอิทธิพลมาจากสื่อรอบข้าง ไม่เชื่อฟังผู้ปกครองเท่าใดนัก โรงเรียนน่าจะเป็นความหวังเดียวของผู้ปกครอง สอดคล้องกับชัยรงค์ พรหมวงศ์ (2521, หน้า 77) ผู้ปกครองจำนวนมากกลับฝังใจว่า การศึกษาเล่าเรียนคือการส่งลูกเข้าโรงเรียน ดังนั้นจึงมิได้เตรียมการอะไรมากกว่าการเลี้ยงดู ให้อาหาร เครื่องนุ่งห่ม และความรัก เพราะรอวันเวลาเพื่อส่งเข้าโรงเรียน ผลที่เกิดขึ้น ก็คือ ระยะเวลาที่ถูกถูกละเลยในด้านการเตรียมพร้อมในการเรียนรู้นั้น สำหรับเด็กบางคนก็ยาวนานเกินพอที่เด็กจะพัฒนาทักษะนิสัยที่ไม่ดีจนฝังแน่นในสันดานของเด็กมากเกินไปทางโรงเรียนจะแก้ไขได้

8.2 ด้านการเอาใจใส่ติดตามผลการเรียน เริ่มลำดับจากมากไปน้อย ผู้ปกครองต้องสอบถามเรื่องเรียนและอุปนิสัยของนักเรียนจากครูทุกวัน ต้องการให้ครูแจ้งพฤติกรรมหรือข้อผิดพลาดของนักเรียนตามความเป็นจริง ต้องสอบถามเรื่องต่าง ๆ จากนักเรียนทุกวัน ต้องการให้ครูทำหนังสือแจ้งผู้ปกครองว่าส่งงานให้นักเรียนทำอะไรบ้าง สอบอะไรบ้าง ต้องการให้ครูแจ้งผู้ปกครองว่าข้อสอบออกแนวไหน เพื่อผู้ปกครองจะได้ไปทบทวนให้นักเรียนต่อ ต้องการให้ครูแจ้งนักเรียนให้ทราบว่าเรียนวิชาใดกับครูท่านใด เรื่องใด ต้องคุยกับนักเรียนแบบเพื่อน นักเรียนจะได้ไม่มี

ความลับกับผู้ปกครอง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากโรงเรียนเทศบาลวัดโคกทิมทาราม มีจำนวนนักเรียนต่อห้องประมาณ 40 คน และมีการเรียนการสอนทั้งวันที่นักเรียนต้องเรียกจากครูหลาย ๆ คน ซึ่งสอนตามวิชาเอกของตน ก่อนกลับบ้านครูจะให้นักเรียนจดการบ้านว่าต้องทำอะไรและนำไปให้ผู้ปกครองเซ็นรับทราบ แต่ไม่ได้มีการแจ้งถึงพฤติกรรมของนักเรียนว่าในแต่ละวันเป็นอย่างไร และช่วงก่อนสอบไม่ได้แจ้งผู้ปกครองว่าจะออกสอบอย่างไร ผู้ปกครองจึงอยากให้ครูแจ้งให้ผู้ปกครองทราบด้วยจะได้ร่วมกันแก้ไขพฤติกรรมและพัฒนาการเรียนของบุตรหลานให้ดีขึ้น สอดคล้องกับสว่างจิต ใ้ควญงาม (2548, หน้า 129) ที่ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา มีข้อเสนอแนะว่าโดยผู้บริหารโรงเรียนควรเห็นความสำคัญและให้การสนับสนุน คือ ควรจัดให้มีการประชุมผู้ปกครอง และประชาสัมพันธ์ มีการจัดเลี้ยงสังสรรค์ระหว่างสมาคมเกี่ยวกับผลการเรียน ความประพฤติของนักเรียนเป็นการกระตุ้นให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการเอาใจใส่นักเรียนมากยิ่งขึ้น และยังสอดคล้องกับพัชรินทร์ สนวนได้ (2552, หน้า 92) ที่ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน โรงเรียนบ้านหนองบอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยะของ เขต 1 มีข้อเสนอแนะว่า โรงเรียนควรมีการประสานสัมพันธ์กับผู้ปกครองในหลากหลายวิธีและอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการส่งเสริมพฤติกรรมที่แสดงออกถึงการมีจริยธรรมที่ดี

8.3 ด้านการติดต่อสื่อสารระหว่างบ้านกับโรงเรียน เริ่มลำดับจากมากไปน้อย ผู้ปกครองต้องการให้ครูรายงานผลการเรียนและความประพฤติที่ไม่ค่อยอย่างเร่งด่วน ต้องการให้ครูทำหนังสือแจ้งผู้ปกครองว่าส่งงานให้นักเรียนทำอะไรบ้าง และกำชับให้นักเรียนส่งให้ถึงผู้ปกครอง ต้องการให้ครูพบปะกับผู้ปกครองบ้างในตอนเย็น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้ปกครองมีความรักและปรารถนาดีต่อบุตรหลานของตนมาก ต้องการรับทราบข่าวสารของโรงเรียนและเรื่องราวของเด็กเพื่อปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาให้ดีขึ้น ด้วยมุ่งหวังให้บุตรหลานของตนเป็นคนดี อยู่ในสังคมโรงเรียนอย่างมีความสุข สอดคล้องกับพัชรินทร์ สนวนได้ (2552, หน้า 92) ที่ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน โรงเรียนบ้านหนองบอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยะของ เขต 1 มีข้อเสนอแนะว่า โรงเรียนควรให้การประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ข่าวสาร และผลการดำเนินงานของโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนให้กับผู้ปกครองและชุมชนอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง เพื่อเป็นการกระตุ้นและส่งเสริมให้ผู้ปกครองในทุกระดับชั้น เข้าไปมีส่วนร่วมในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้กับนักเรียนมากยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2544, หน้า 4-6) และอภามรบุตร (2545, หน้า 1-2) ได้เสนอบทบาทหน้าที่ของผู้ปกครองในการมีส่วนร่วมกับโรงเรียน คือ ผู้ปกครองควรรหาโอกาสพบปะสนทนากับครู เพื่อถามข่าวคราวความก้าวหน้าทางด้านการเรียนและ

ความประพฤติของเด็ก ทางโรงเรียนอาจจะขอให้ผู้ปกครองดูแลเด็กเป็นพิเศษในเรื่องใด หรืออาจร่วมกันหารือถึงแนวทางปรับปรุงแก้ไขความประพฤติ หากผู้ปกครองได้รับเชิญให้ไปโรงเรียนเพื่อปรึกษาหารือกับครูจะต้องถือว่าเป็นเรื่องสำคัญต้องรีบไปพบครูอย่าปล่อยให้มีปัญหาจนสายเกินแก้ และยังคงคล้องกับเรื่อง สุขาภิรมย์ และอรุณี สถานุพงษ์ (2544, หน้า 12) ได้กล่าวถึงวิสัยทัศน์ทางการศึกษากับการมีส่วนร่วมของพ่อแม่ ผู้ปกครองในระบบการศึกษาของประเทศสหรัฐอเมริกา ในด้านการติดต่อสื่อสารระหว่างบ้านกับโรงเรียนไว้ว่า การสื่อสารระหว่างบ้านและโรงเรียน คือ การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการศึกษาในระดับสูงกว่าการอบรมเลี้ยงดูตามธรรมชาติ คือ การที่พ่อแม่และผู้ปกครองมีเจตคติที่ดีต่อผู้ให้บริการการจัดการศึกษาให้แก่บุตรหลานของตนการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของพ่อแม่และผู้ปกครอง จึงเน้นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันครอบครัวกับหน่วยงานทางการศึกษาในทุกระดับเพื่อให้พ่อแม่และผู้ปกครองมั่นใจว่าสถาบันการศึกษาและหน่วยงานต่าง ๆ ที่ให้ การบริการที่เกี่ยวข้องจะเป็นผู้รับช่วงดูแลบุตรหลานของตนอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นไปตามหลักวิชาการ ในขณะที่เดียวกัน โรงเรียนจะทราบสถานะทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และอารมณ์ของเด็กอย่างถูกต้อง ความร่วมมือในระดับนี้จะเน้นการส่งเสริมระบบการสื่อสารระหว่างพ่อแม่ผู้ปกครองกับโรงเรียน

8.4 ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติม เรียงลำดับจากมากไปน้อย ผู้ปกครองต้องการให้ครูช่วยกดดันนักเรียนที่เรียนอ่อนเพื่อเป็นการช่วยนักเรียน ผู้ปกครองให้เวลากับนักเรียน ช่วยสอนการบ้านเท่าที่จะทำได้ที่บ้าน ให้นักเรียนได้เรียนพิเศษ ผู้ปกครองส่งเสริมนักเรียนโดยการพาไปยังชุมชนต่าง ๆ จะได้เกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ผู้ปกครองส่งเสริมให้นักเรียนดูสารคดีจากสื่อโทรทัศน์ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้ปกครองมีความปรารถนาให้ผลการเรียนของบุตรหลานดี แม้มีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดีก็พยายามส่งเสริมความรู้ด้วยวิธีต่าง ๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของเบญจมาศ ทรัพย์มีชัย (2548, หน้า 88-93) ที่พบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนในด้านความรู้ ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเพราะว่าผู้ปกครองให้ความสำคัญเอาใจใส่ในเรื่องการเรียนรู้ของนักเรียนจึงให้การส่งเสริมนักเรียนที่อยูในการปกครองเกิดการเรียนรู้ในหลายรูปแบบ เช่น การควบคุมดูแลให้นักเรียนรู้จักรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง ได้แก่ การทำการบ้าน การทบทวนวิชาความรู้ที่เรียน การสอนเพิ่มเติม ให้คำแนะนำกับนักเรียนในเรื่องที่นักเรียนไม่เข้าใจหรือมีข้อสงสัย หรือนำนักเรียนไปทัศนศึกษาในสถานที่ต่าง ๆ เมื่อมีเวลา รวมทั้งการเป็นที่ปรึกษาให้กับนักเรียนเมื่อเกิดปัญหาต่าง ๆ ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตลอดเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สุมณ อมรวิวัฒน์ (2545, หน้า) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่สำคัญอย่างหนึ่งของชีวิต สถานศึกษาเป็นสถานที่จัดกระบวนการเรียนรู้ ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง ชุมชน คือ ผู้ที่จัดระบบกิจกรรม และการที่จะทำกิจกรรมใด ๆ ต้องคำนึงถึงผู้เรียน ซึ่งยังคงคล้องกับผ่องศรี

ธมชา (2544, หน้า 9) ได้กล่าวถึงแหล่งเรียนรู้ไว้ว่า แหล่งเรียนรู้ในโรงเรียน ประกอบด้วย ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการ ศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนวิชาต่าง ๆ ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง แหล่งธรรมชาติ ในโรงเรียนและส่วนต่าง ๆ ในโรงเรียน สำหรับแหล่งเรียนรู้นอกโรงเรียนและในวิถีชีวิต ประกอบด้วย ครอบครัว ชุมชน สถานประกอบการ แหล่งธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม องค์กรภาครัฐและเอกชน เป็นต้น ซึ่งจะเห็นได้ว่า ผู้ปกครองอันเป็นองค์ประกอบหนึ่งของครอบครัว นับว่ามีส่วนสำคัญในการพัฒนา ส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างมาก นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลของ คงเจริญ (2545, หน้า 36-37) กล่าวถึงบ้านว่า บ้านเป็นแหล่งทรัพยากรที่สำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียน ประถมศึกษา ซึ่งมีอิทธิพลต่อการพัฒนาเด็กในหลาย ๆ ด้าน บ้านมีบทบาทที่สำคัญต่อเด็กในการ รับรู้ประสบการณ์ต่าง ๆ ผู้ปกครองอาจช่วยจัดประสบการณ์ที่ดีให้เด็กได้รับรู้ เช่น การช่วยเหลือ ตนเอง การให้อ่านหนังสือที่ดี การชมรายการโทรทัศน์ที่มีประโยชน์ การอบรมสั่งสอนจริยธรรม

8.5 ด้านการสนับสนุนและเสริมกำลังใจ เรียงลำดับจากมากไปน้อย ผู้ปกครองต้อง ให้ความเข้าใจ ความเอาใจใส่ และให้ความรัก ปลอดภัยให้กำลังใจเสมอ ทำโทษนักเรียนด้วยเหตุ และผล เมื่อนักเรียนทำความผิดควรมอบรางวัลกับนักเรียนอย่างเสมอต้นเสมอปลาย ควรสนับสนุน ให้นักเรียนที่ชอบทำกิจกรรม ได้แสดงออก ให้ทำกิจกรรมต่าง ๆ เพิ่มขึ้น เพื่อให้มีกำลังใจ มีความ มุานะมากขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้ปกครองทราบว่า การให้ความรักความเอาใจใส่ ให้การ ปลอดภัยเป็นสิ่งสำคัญที่จะนำไปสู่การพัฒนาจิตใจของบุตรหลาน จึงเสนอแนวทางไว้เช่นนั้น สอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2544, หน้า 4-6) และอาภา ภมรบุตร (2545, หน้า 1-2) ได้เสนอบทบาทหน้าที่ของผู้ปกครองในการมีส่วนร่วมกับโรงเรียน คือ ผู้ปกครองควรให้ ความรัก ความอบอุ่นแก่เด็กอย่างเพียงพอ ผู้ปกครองควรให้ความรัก ความอบอุ่น ความเอาใจใส่ ความสนใจ และความเข้าใจแก่เด็กอย่างเพียงพอการติดตามผลการเรียนและความประพฤติพร้อม ที่จะเป็นที่ปรึกษาในทุกเรื่อง คอยติดตามให้คำแนะนำที่สร้างสรรค์และเป็นประโยชน์ ช่วยพัฒนา ก่อเสริมเกล้าให้เด็กมีทัศนคติที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น และยังสอดคล้องกับแนวคิดของรุ่ง แก้วแดง (2541, หน้า 172-174) ที่ว่า ครอบครัว คือ ศูนย์การเรียนรู้ (Learning Center) หากสามารถทำให้ทุก ครอบครัวเป็นศูนย์การเรียนรู้ได้สำเร็จ จะได้ศูนย์การเรียนรู้ในอุดมคติที่มีความรัก ความอบอุ่น ความห่วงใย และความหวังดีเป็นจุดเชื่อมโยงการถ่ายทอดความรู้ที่สำคัญ ที่สุดแล้วการที่จะทำให้ สังคมไทยเป็น “สังคมแห่งการเรียนรู้” ก็จะไม่ไกลเกินฝันอีกต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

ผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอแนะแนวทางการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียน ดังนี้

1. ด้านการอบรมเลี้ยงดูในฐานะผู้ปกครอง

โรงเรียนควรสร้างความตระหนักให้เกิดขึ้นแก่ผู้ปกครอง โดยดำเนินการ ดังนี้

เมื่อมีการประชุมผู้ปกครองในแต่ละครั้ง ควรมีการจัดกิจกรรมร่วมด้วยโดยการให้ครูประจำชั้น ตัวแทนผู้ปกครองเครือข่ายที่มีความรู้ความสามารถ ให้ข้อเสนอแนะให้คำปรึกษาในเรื่องเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน การให้คำปรึกษาช่วยเหลือนักเรียนเมื่อนักเรียนมีปัญหา การใช้วิธีการดัดเตือนดูแลเอาใจใส่ในเรื่องของวิธีการใช้เงินอย่างประหยัด โดยการออมทรัพย์และฝากเงิน วิธีการใช้คำพูดที่เหมาะสมกับนักเรียน เพื่อให้ผู้ปกครองได้ตระหนักในการเอาใจใส่นักเรียนและตัวนักเรียนเองจะเกิดความเชื่อมั่นในตัวผู้ปกครองว่ามีความปรารถนาดีต่อนักเรียน

2. ด้านการเอาใจใส่ติดตามผลการเรียน

ควรจัดตั้งองค์กรเครือข่ายโดยเฉพาะที่มีความสามารถเฉพาะด้าน จัดฝึกอบรมเสนอแนะเทคนิควิธีการให้ความรู้แก่ผู้ปกครองในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้ที่บ้าน เช่น ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาที่ผู้ปกครองมีส่วนเกี่ยวข้อง หลักสูตรการเรียนการสอนในเรื่องวิธีการสอนนักเรียนทำการบ้าน ช่วยจัดกระเป๋าตามตารางการเรียนของนักเรียน ซึ่งถ้าผู้ปกครองได้รับการสนับสนุน คำแนะนำปรึกษาจะทำให้ผู้ปกครองเกิดความมั่นใจและกระตือรือร้นที่จะเข้ามามีส่วนร่วมกับทางโรงเรียนมากขึ้น เอาใจใส่ผลการเรียนของนักเรียนมากขึ้น โดยการใช้ปฏิบัติในวิธีต่าง ๆ เช่น ช่วยจัดกระเป๋าตามตารางการเรียนของนักเรียน ช่วยจัดเตรียมอุปกรณ์การเรียน เป็นต้น เนื่องด้วยการศึกษาจะประสบความสำเร็จได้ต้องอาศัยความร่วมมือจากคนในครอบครัวโดยพัฒนานักเรียนตลอดการเรียนรู้และมองเห็นประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นกับนักเรียน

3. ด้านการติดต่อสื่อสารระหว่างบ้านกับโรงเรียน

โรงเรียนและผู้ปกครองควรติดต่อและร่วมมือกันเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ หน้าที่ และความรับผิดชอบของโรงเรียน ควรเริ่มและสานต่อความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง ภายหลังการปฐมนิเทศ ทุก ๆ ปี ด้วยกิจกรรมที่หลากหลายยิ่งขึ้น เช่น จัดประชุมประจำภาคเรียน หรือประจำปี จัดนิทรรศการแสดงผลงานนักเรียน เชิญวิทยากรมาพบปะสนทนากับผู้ปกครองเป็นครั้งคราวในหัวข้อเกี่ยวกับการส่งเสริมการเรียนรู้ การพัฒนาลักษณะนิสัยหรือการแก้ปัญหาพฤติกรรม จัดงานวันนัดพบหรือวันเยี่ยมโรงเรียน ให้ผู้ปกครองมาพบกับครูเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลความคิดเห็น และ

ชมบุตรหลานเรียนหรือทำกิจกรรมต่าง ๆ สื่อสารด้วยจดหมายและเอกสารอื่น ๆ เช่น การออกจดสารหรือวารสารทุกเดือนหรือทุกภาคเรียน จัดตั้งสมาคมครู ผู้ปกครอง และจัดโอกาสให้ได้มีการประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันและกัน จัดกิจกรรมวันสำคัญโดยเชิญผู้ปกครองมาร่วมจัดหรือร่วมงาน เช่น วันพ่อ วันแม่ หรือวันปลูกต้นไม้แห่งชาติ เป็นต้น

4. ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติม

โรงเรียนควรจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ให้นักเรียนเพิ่มเติมจากในห้องเรียน โดยเชิญผู้ปกครองเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าวด้วย เช่น กิจกรรมวันวิชาการ กิจกรรมเปิดบ้านสังคม กิจกรรมตลาดนัดโฮมอป และกิจกรรมที่จัดโดยหน่วยงานอื่น ๆ ซึ่งเข้ามาให้ความรู้กับนักเรียน นอกจากนี้โรงเรียนควรจัดทำบัญชีรายชื่อแหล่งเรียนรู้ที่ไม่เสียค่าใช้จ่าย แล้วประชาสัมพันธ์พร้อมทั้งแนะแนวให้นักเรียนทราบ เมื่อนักเรียนมีโอกาสดูได้ไปหาความรู้เพิ่มเติมได้ โดยการเรียนนอกระบบเรียนตามอัธยาศัย หรือการอบรมหลักสูตรระยะสั้นของสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ซึ่งจะเสียค่าใช้จ่ายไม่มากนัก เป็นการได้รับความรู้แล้วยังช่วยผู้ปกครองประหยัดค่าใช้จ่ายได้อีกด้วย

5. ด้านการสนับสนุนและเสริมกำลังใจ

โรงเรียนควรสร้างความตระหนักให้กับผู้ปกครองในวันประชุมพิเศษของทุกปี ในเรื่องการดูแลเอาใจใส่นักเรียน เช่น การอบรมเลี้ยงดู การส่งเสริมการเรียนรู้ การเอาใจใส่ติดตามผลการเรียน รวมไปถึงการสนับสนุนและให้กำลังใจนักเรียน ซึ่งมีความสำคัญมากเพราะจะทำให้เกิดความเข้มแข็งในตัวนักเรียน อันส่งผลให้นักเรียนดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขและเป็นพลเมืองที่ดีของชาติต่อไป การสนับสนุนและเสริมทำได้หลายวิธี เช่น การมอบรางวัลหรือคำชมบ้างเมื่อนักเรียนทำความดี เมื่อนักเรียนเกิดการท้อแท้ก็ควรให้คำปลอบโยน เป็นต้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป ในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียน โรงเรียนเทศบาลวัดโคกทิมทาราม สังกัดเทศบาลนครระยอง ด้านการเอาใจใส่ติดตามผลการเรียนและการติดต่อสื่อสารระหว่างบ้านกับโรงเรียน
2. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียน โรงเรียนเทศบาลวัดโคกทิมทาราม สังกัดเทศบาลนครระยอง ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติม
3. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีอาชีพอื่น ๆ ในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียน โรงเรียนเทศบาลวัดโคกทิมทาราม สังกัดเทศบาลนครระยอง ด้านการเอาใจใส่ติดตามผลการเรียน ด้านการติดต่อสื่อสารระหว่างบ้านกับโรงเรียน ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติม และด้านการสนับสนุนและเสริมกำลังใจ

4. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีรายได้ 4,000 - 7,000 บาท ในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียน โรงเรียนเทศบาลวัดโชคทิมทาราม สังกัดเทศบาลนครระยอง ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติมและด้านการสนับสนุนและเสริมกำลังใจ

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University